

Dvije Venecuele

Kolumna Petra Pavlovića iz „Novosti s ljevice“ br 6. „Noćna razmišljanja...“, kao daje inficirala i moju nesanicu, i pretvorila u pravu mračnu moru plesnog makabre-a koji se redom izvodi na ovim našim jadnim prostorima Balkana. Još nije preboljena ni ona prijašnja neprospavana noć od pred mjesec dana u kojoj je prof. Zlatko Klarić makabrirao u ime Ujedinjene hrvatske ljevice Proglasom građanima republike Hrvatske svojom pozom pred imponantnom vijorećom nacionalnom zastavom, a već nam se predstavljaju novi heroji socijalističke revolucije Venecuele. Zlatičev halucinantan Proglas zanjihao me, iz nekih razloga, sve do dvadesetih godina prošlog stoljeća, onaj najpogubnijih vremena koje sije čovječanstvo moglo priuštiti u čitavoj svojoj historiji.

Odjednom mi se prikaza živi (in persona) naš Stijepo Radić iz 1925.(?) preznojen, guščijem perom ispisujući svoj Proglas:

Nikoli Pašiću

Predsjedniku vlade, Beograd

Kroz svu gustu maglu međusobnog nepoznavanja i nepovjerenja i kroz gušču mrežu laži i spleta, Vi ste bogom danom pronicavošću svoga uma prozreli svu veličinu, ali i svu težinu Narodnog Sporazuma, te ste gotovo nečujno i nevidljivo ovo veliko djelo utvrdili i usavršili, da mi Hrvati i Srbi kao (srcika?) sveukupnog naroda našeg i kao stožer nove zajedničke države naše ustrojnim zajedničkim radom postepeno izgradimo uzor slavenske seljačke države u sređenoj slobodi, u sveopćoj prosvjeti i blagostanju i u praktičnoj i potpunoj provedbi Čovječnosti, Pravice i Mira. Dao vam Svevišnji doživjeti što zdravije i obilnije plodove i ovog Vašeg velikog djela.

Stjepan Radić

Netko će reći: kakve to ima veze sa Zlatičevom lepršavom šahovnicom ili socijalističkom revolucijom o kojoj sanjaju neki luđaci ovdje, a upravo se navodno sprovodi u djelo u dalekoj Venecueli.

„Komandant zrakoplovstva Izarra, organizator revolucionarnih oružanih ćelija, jedan od tvoraca Chavezovog pokreta MBR 200, kasnije pokret za Petu republiku, bivši zamjenik ministra vanjskih poslova Venecuele, vođa lijevog centra venecuelanske revolucije, po navikama savršen vojnik-strog prema sebi i drugima, ne puši, ne pije alkohol i td. došao je u Hrvatsku u organizaciji Socijalističke radničke partije u sklopu svoje turneje po Europi, održati predavanje o venecuelanskoj revoluciji. Naravno da je za SRP predavanje Williama Izarre vrlo značajno, no još je značajnije što su se tim događajem uspostavili kontakti sa važnim predstavnikom socijalističkog pokreta u Venecueli, što bi trebalo omogućiti, nadajmo se, daljnju suradnju te zbližavanje socijalističkih pokreta Venecuele i Hrvatske.

Dalje naš Stijepo, pardon Petar Pavlović piše:

„Izarra nije ulazio u konkretne stvari i praktična pitanja, već je cijelo predavanje bilo i suviše općenito.“

A sad molim čitaoca za još malo strpljenja prije no što se počinje nazirati parabola ove tragikomedije.

Samo pred četiri godine se pojavila osoba na Hrvatskoj sceni, odnosno na SRP-ovoj, ne iz Venecuele ali sa sličnim nakanama da se upravo SRP Hrvatske privilegira upoznavanjem jednog drugog Venecuelanca, ne baš nekog El Comandante-a, ne iz neke doministarske fotelje, niti neke organizirane oružane ćelije, već jednog skromnog profesora sa Američkog Univerziteta osnivača SRPa Amerike 1890 godine, povjesničara, ranog hegeljanca, kasnije marksiste revolucionarnog socijalizma i jedinog koji je, po riječima Lenjina, pridonio kvantitativno znanstvenom socijalizmu svojom teorijom o SIU (Socialistički Industrijski Union), prvog borca protiv europske kauckovštine, reformstva, onog u SAD zastupanog tamošnjim radničkim

prevarantima i demokratskim demagozima svih vrsta, kao i europske socialdemokracije. Taj drugi, odnosno prvi venecuelanac zvao se Daniel De Leon. Dobro upamćen ovdje, ako ne među članstvom SRP Hrvatske, jer su njegova djela odmah zabranjena, svakako među njegovim rukovodiocima jer ih je svojom teorijom revolucionarnog socijalizma raznio u komade mnogo efikasnije no što bi to mogao učiniti svojim oružanim ćelijama i sam El Comandante Izarre. I ako su na vrijeme zabranjena De Leonova djela u SRP Hrvatske, i ako se ravno iz Amerike dovela značajna osoba Prof. Bogdan Denić, član Socijalističke Internacionale, ex vođe američkog Uniona metalaca, da ovdje lažno svjedoči o nepostojanju SRP Amerike, i to u isto onoj kancelariji na čijem se stolu zatekao još neotvoreni The People organ SRP Amerike kao poklonjena jednogodišnja pretplata tog lista, i ako se išlo dotle da se angažiraju najvršniji intelektualci SRPa Hrvatske u klevetanju De Leona do te mjere da ga se nazvalo na skupu SRPa u Zagrebu „ anahronim starcem prevazišlog vlastitim vremenom, (1852-1914) I ako se prešlo na hitnu promjenu imena stranke SRP Hrvatske u SP Hrvatske kako ne bi ni slučajno više zaudarao na još uvijek postojeću partiju revolucionarnog socijalizma SRPa (SLP) Amerike, i ako se radnička klasa Hrvatske tim aktom sada denominira u Lumpenproletarijat, a još ranije u Radni narod, sve kako bi novopečena hrvatska buržoazija i dalje mogla uzurpirati socijalizam u vlastite svrhe, vratiti ga na „Socijalizam po nalogu“, Državni socijalizam iz kojeg se može cijediti neograničena dobrobit za nekolicinu vlastodržaca i bez odgovornosti za njene posljedice. I ako je dobar dio te stranke uspio opstati na pozicijama SRP Hrvatske on danas može tek izražavati svoje dičenje Chavezovom i Izerreovom Socijalizmu Venecuele vjere u boga i domovinu, u nacionalni kapital kojim će se reciklirati svjetski-korporativni, odnosno IMF-of, te strpati u džep novih „ socijalističkih" vlastodržaca.

Komandant Izerre je smišljeno doveden u današnju Hrvatsku kako bi se što bolje izbrisao trag onom prvom venecuelancu De Leonu. Nakon što se ovdje posve rashodovala Radnička klasa i nakon što se Marxa ne spominje u Programu te stranke sada će se moći punim korakom u borbu za stjecanjem vlasti i sudjelovati sa drugim strankama u utakmici na boljem refoimiranju postojećeg kapitalističkog sistema u svrhu njegovog ovjekovječenja.

Eh, daje još živ u nekoj našoj balkanskoj zabiti sela Stjepan Radić, kud bi mi sve još stigli i prestigli ostali svijet!